

Kristove kušnje

Tajanstven prizor, koji mi ljudi uzaludno pokušavamo shvatiti: Bog dopušta da Ga Zloduh napastuje. Ali mi se možemo razmatrajući približiti Gospodinu i zamoliti Ga da nam rastumači pouku događaja.

7.04.2011.

Duh tada odvede Isusa u pustinju da ga đavao iskušava. I propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje.

Tada mu pristupi napasnik i reče: Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom. A on odgovori: Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta. (Matej 4, 1-4.).

Tajanstven prizor, koji mi ljudi uzaludno pokušavamo shvatiti: Bog dopušta da Ga Zloduh napastuje. Ali mi se možemo razmatrajući približiti Gospodinu i zamoliti Ga da nam rastumači pouku događaja.

Isus Krist izložen je kušnji. Predaja objašnjava taj prizor s razmišljanjem da je Gospodin koji nam je u svemu primjer i kušnju htio uzeti na se. To je zbog toga jer je Krist bio savršeni čovjek, nama jednak, samo što nije sagriješio (usp. Heb 4,15). Nakon četrdesetodnevnog posta, dok je možda jeo samo zelenje, korijenje i pio nešto malo vode, Isus je osjetio glad, pravu glad kao i svako drugo biće. Pošto Mu đavao predlaže da

pretvori kamenje u kruh, naš
Gospodin ne samo da odbija hranu,
za kojom tijelo čuti potrebu, nego se
opire mnogo većoj kušnji: poslužiti se
božanskom moći da bi, tako reći,
riješio jedan osobni problem.

U Evandjelju ste mogli primijetiti da
Isus ne čini čudesa u

svoju vlastitu korist. U Kani pretvara
vodu u vino za mladi

bračni par (usp. Iv 2,1-11); On
razmnaža kruh i ribe da bi nasitio

gladno mnoštvo naroda (usp. Mk
6,33-46). Međutim, On svoj kruh
zarađuje dugogodišnjim radom
svojih ruku. A kasnije, na svojim
obilascima Izraela, živi od pomoći
onih koji su Ga pratili (usp. Mt 27,55).

Sveti Ivan izvješćuje da je Isus, kad je
nakon jednog puta stigao do bunara
u Sikaru, svoje učenike poslao u neko
selo da kupe hrane. Kad je došla

jedna Samarijanka, On je zamolio za vodu, jer nije imao čime zahvatiti (usp. Iv 4,4 sl.). Njegovo od duga puta umorno tijelo osjeća napor. Drugi je put zaspao da se odmori (usp. Lk 8,23). Ovdje se pokazuje velikodušnost Gospodina, koji se ponizio i bezuvjetno poprimio ljudsku narav. On se svojom moći kao Bog ne služi da bi

time izbjegao poteškoćama ili naporima. On nas uči da budemo

skromni, da volimo rad i da cijenimo onaj – božanski i ljudski – stav koji na sebe uzima sve posljedice predanja.

Susret s Kristom, 61

U časovima napasti, vježbaj krepost Mudrosti, govoreći: za odmor i uživanje, imam čitavu vječnost; sada, pun Vjere, moram zaslužiti odmor svojim radom, a kroz bol, uživanje... Što li će biti Ljubav u Nebu?

Još bolje, vježbaj Ljubav, i ovako se postavi: želim ugoditi mom Bogu, mom Ljubljenom, vršeći u svemu njegovu Volju..., kao da neće biti ni nagrade ni kazne, samo da mu ugodiš.

Kovačnica, 1008

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/kristove-
kusnje/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/kristove-kusnje/) (6.08.2025.)